

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIEK SURINAME**

WET van 29 mei 2002, houdende nadere wijziging van de Krankzinnigenwet (G.B. 1912 No. 98, geldende tekst G.B. 1953 No. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1980 No. 116).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is de Krankzinnigenwet (G.B. 1912 No. 98, geldende tekst G.B. 1953 No. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1980 No. 116) nader te wijzigen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

ARTIKEL I

In de Krankzinnigenwet (G.B. 1912 No. 98, geldende tekst G.B. 1953 No. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1980 No. 116) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- A. Overal in deze wetstekst worden “krankzinnigengesticht(en)”, “gesticht(en)” en “eerste geneeskundige” vervangen door onderscheidenlijk “psychiatrische inrichting(en)”, “inrichting(en)”, en “Medisch Directeur” voor zover nodig, onder grammaticale aanpassing van de in verband met de te vervangen woorden gebezigde lidwoorden, voornaamwoorden en bijvoeglijke naamwoorden.
- B. In artikel 3, derde lid, wordt vóór “kennis” ingevoegd “schriftelijk”.
- C. Artikel 11, eerste lid, komt te luiden als volgt:
Er bestaat een landsinrichting ter verpleging van krankzinnigen en andere psychiatrische patiënten, genaamd “Psychiatrisch Centrum Suriname”.
- D. Artikel 15 komt te luiden als volgt:
Iedere meerderjarige die de noodzaak daartoe voelt, kan een vrijwillige opneming in het Psychiatrisch Centrum Suriname aanvragen bij de Medisch Directeur van genoemde inrichting.

Het daartoe door of namens hem schriftelijk ingediend verzoek dient vergezeld te zijn van een verklaring van een psychiater waaruit de medische noodzakelijkheid c.q. wenselijkheid van de opneming blijkt.

- E. Artikel 20 komt te luiden als volgt:
Bij elke plaatsing van een krankzinnige in een psychiatrische inrichting, op verzoek van één of meer der personen bedoeld in artikel 12, geeft de Medisch Directeur van de inrichting daarvan onverwijld kennis aan de Procureur-Generaal, en aan degenen die die de plaatsing hebben verzocht.
Gelijke kennisgeving aan de Procureur-Generaal heeft plaats indien het verzoek om plaatsing in een psychiatrische inrichting is gedaan door een meerderjarige als bedoeld in artikel 15.
- F. Artikel 30, tweede lid, komt te luiden als volgt:
Die benoeming geschiedt op verzoek van hen die bevoegd zijn de opneming in de psychiatrische inrichting te vragen, of van andere belanghebbenden, of op requisitoir van de Procureur-Generaal, al dan niet daartoe aangezocht door de verpleegde of de Medisch Directeur van de inrichting.
De Medisch Directeur dient inzake deze benoeming altijd te worden gehoord.
- G. In artikel 37 komt de volzin “ De kosten die niet verhaald ... armen te zijn gedaan” te luiden als volgt: Indien deze kosten niet worden voldaan en verhaal van deze kosten op de wijze vermeld sub b en c van dit artikel niet mogelijk is, zijn bedoelde kosten voor rekening van de Staat.
- H. Aan artikel 44 wordt een tweede volzin toegevoegd, luidende als volgt:
Zij kan worden aangehaald als “Krankzinnigenwet”.

ARTIKEL II

1. Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
3. De minister belast met de volksgezondheid zorgt voor de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 29ste mei 2002,

R. R. VENETIAAN.

Uitgegeven te Paramaribo, de 21ste juni 2002.
De Minister van Binnenlandse Zaken,

U. JOELLA – SEWNUNDUN.

WET van 29 mei 2002, houdende nadere wijziging van de Krankzinnigenwet (G.B. 1912 No. 98, geldende tekst G.B. 1953 No. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1980 No. 116).

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemeen

De Krankzinnigenwet dateert uit het jaar 1912. Sedertdien werden enige bepalingen dezer wet gewijzigd en wel bij de wetten van 29 november 1915 (G.B. 1915 No. 78), 5 juni 1944 (G.B. 1944 No. 76) en 7 juli 1949 (G.B. 1949 No. 72), waarna bij resolutie van 11 augustus 1953 (G.B. 1953 No. 94) van de wet een geldende tekst werd uitgegeven. Tenslotte werden bij Decreet C-31 van 11 november 1980 (S.B. 1980 No. 116) nog enkele wijzigingen aangebracht.

Vanwege de gewijzigde opvattingen over krankzinnigen en krankzinnigeninrichtingen – met name wat betreft een betere regeling van de rechtspositie van personen, lijdende aan gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens, die, al dan niet op grond van een rechterlijke uitspraak, in een psychiatrische inrichting worden opgenomen – bestaat er behoefte aan een algehele herziening van deze wet. Vooruitlopend hierop is het gewenst reeds thans enige wijzigingen in de wet aan te brengen.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

ARTIKEL I onder A

In het Staatsbesluit van 11 augustus 1953 (G.B. 1953 No. 95) – ter uitvoering van de Wet van 27 september 1912 tot regeling van het toezicht op krankzinnigen – is in artikel 1 lid 2 bepaald dat de in de onderhavige wet bedoelde krankzinnigengestichten verder worden genoemd “psychiatrische inrichtingen”. Het wordt dezerzijds wetgevingstechnisch juister geacht de gewijzigde benaming in de wet zelve te vermelden in plaats van in een uitvoeringsbesluit.

ARTIKEL I onder B

Het is, in het belang van de duidelijkheid en de rechtszekerheid, wenselijk dat de in artikel 3 bedoelde kennisgeving schriftelijk wordt gedaan. c.q. bevestigd.

ARTIKEL I onder C

In artikel 1 lid 2 van het eerder aangehaalde uitvoeringsbesluit van de onderhavige wet is bepaald dat de in artikel 11 van deze wet bedoelde Gouvernementsinrichting wordt genoemd “Lands-Psychiatrische inrichting”.

Thans wordt deze inrichting genoemd: Psychiatrisch Centrum Suriname.

Het komt dezerzijds gewenst voor deze naamsverandering ook in de wet tot uitdrukking te doen komen.

ARTIKEL I onder D

De wijziging van dit artikel in de wet strekt er toe de mogelijkheid te openen daarvoor in aanmerking komende personen zonder een z.g. krankzinnigenverklaring en met behoud van hun handelingsbevoegdheid in 's Lands Psychiatrische Inrichting te kunnen doen opnemen.

De z.g. krankzinnigenverklaring krachtens artikel 12 van de wet, waarvan het model door de Procureur-Generaal is vastgesteld en geplaatst in het Bijblad op het Gouvernementsblad No. 397, houdt in dat betrokkene in een toestand van krankzinnigheid verkeert, met als consequentie dat betrokkene, bij opnemning in een psychiatrische inrichting, ingevolge artikel 29 van de wet het beheer van zijn goederen verliest.

Bij de door de psychiater af te geven verklaring krachtens de thans voorgestelde tekst van artikel 15 dient niet de vage, niet nader gedefinieerde, toestand van krankzinnigheid te worden vermeld, doch dient te worden uitgegaan van de medische noodzakelijkheid c.q. wenselijkheid, in het belang van de verpleging en behandeling van de patiënt in een beschermde omgeving, welk belang door de patiënt zelve wordt ingezien, op grond waarvan diens opnemning op eigen verzoek geschiedt.

Hierbij kan gedacht worden aan psychiatrisch gestoorden die geen gevaar voor de gemeenschap opleveren, doch, op grond van inzicht met betrekking tot hun psychische gesteldheid, zelve de wens te kennen geven, met behoud van een zekere mate van zelfstandigheid, in een psychiatrische inrichting te worden opgenomen.

ARTIKEL I onder E

Bij opnemning van een krankzinnige in een psychiatrische inrichting op verzoek van één der personen, bedoeld in artikel 12, behoren de Procureur-Generaal, alsmede de personen die daartoe het verzoek hebben gedaan, van opnemning van betrokkene in de inrichting in kennis te worden gesteld.

Ten behoeve van het toezicht op de inrichtingen dient bij opnemning van een meerderjarige op eigen verzoek, als bedoeld in artikel 15, door de inrichting eveneens mededeling aan de Procureur-Generaal te worden gedaan.

ARTIKEL I onder F

Benoeming van een provisionele bewindvoerder door het Hof van Justitie beoogt behartiging van de materiële en financiële belangen van een verpleegde in een psychiatrische inrichting. In de praktijk is echter gebleken dat deze belangen in het geheel niet behoorlijk worden behartigd, terwijl vaak zelfs sprake is van wanbeheer van het inkomen of het vermogen van de verpleegde. Teneinde zulks te voorkomen is het tweede lid van dit artikel in die zin gewijzigd, dat de Medisch Directeur van de inrichting of degene die hem vervangt bij de benoeming van een provisionele bewindvoerder mede zijn invloed kan doen gelden doordat hij daarbij altijd moet worden gehoord.

ARTIKEL I onder H

Door de wijziging wordt de bij eerdergenoemd staatsbesluit ingevoerde citeertitel thans in de wet zelve opgenomen.

Paramaribo, 29 mei 2002,

R. R. VENETIAAN.